

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁJUS 20. * 15. (3090) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Rothermere lord üzenete a magyaroknak:

– Önöké a szívem!...

Ára 50 fillér

VESZÉLYBEN A HAZA!

Max Reinhardt a táncos-komikusok elszerződtetése után újabb merényleteket tervez a magyar kulturfőlény ellen

QUOUSQUE TANDEM?...

Mint a *Borsszem Jankó* berlini munkatársa jelenti, az ármányos Max Reinhardt nem elégszik meg azokkal a súlyos csapásokkal, amelyeket a Király Színház táncos-komikusainak és táncosnőinek elszerződtetése révén mért a honi kultúrára. A magyarbarát színpadi rendezőből érthetetlen

magyarfalóvá vedlett német kultúrágens újabb merényleteket tervez ellenünk, védtelen, kifosztott, gyöngé ország ellen. Abszolút beavatott politikai és színműirodalmi intimpistánk-nak a következő részleteket sikerült megtudnia Reinhardt készülő gonosz-tetteiről:

A SZÍNMIŰIRODALOM ELLEN

Max Reinhardt eltökélt szándéka, hogy a szépen föllendült magyar drámaiparnak megadja a halálos dőfést. Ügynökei behálózta Csonka-Magyarországot és mesés összegeket ígérnek a szerzőknek, hogy eltántorítsák őket az eredeti magyar bemutatók rendszerétől, sőt egyáltalán a magyar nyelven való írástól is. Ed-

dig csak *Zsirkay* Jánost és *Pekár* Gyulát sikerült levenni a lábáról, de félt, hogy *Bús-Fekete* László és *Feld* Matyi is beadja a derekát. *Kardos* Andor (Dumi) még erősen tartja magát. A Színpadi Szerzők Egyesülete a rémhírre egybehívta a vész-bizottságot, amely az ostromállapot alatt permanenciában marad.

A PARLAMENT SZINVONALA ELLEN

Másik sötét terve Max Reinhardt-nak, hogy a magyar politikai világot megfosztja azoktól a férfiaktól, akik érdekességet, eredetiséget és karaktert kölcsönöztek a parlamentnek. Főleg az úgynevezett specialitásokra vadászik, elsősorban *Héjjas* Ivánra, azután *Patacsy* Dénesre, *Viczján* Istvánra, *Sokoró* bátyánkra, *Rothenstein*

Mórra és *Csontos* Imrére. *Jánossy* Gábornak is tett ajánlatot Reinhardt egyik kalóz ügynöke, de *Celldömök* követe viharos magyar kiszólásokkal utasította el a csábítót. Úgy tudjuk, a magyar kormány mindent elkövet, hogy — ha kell — áldozatok árán is megtartsa hazánknak a főt nevezett államférfiakat.

A SAJTÓ TEKINTÉLYE ELLEN

Hazánkban tudvalevőleg a sajtó a legnagyobb tekintély. Főleg a kurzuslapok föllépése és elterjedése óta. Max Reinhardt nagyon jól tudja, hogy a sajtó gyöngítése az egész kultúrrendszert aláassa. Ennélfogva fejedelmi ajánlatot tett *Eckhardt*

Tibornak, *Budavári* Lászlónak és *Petrovác* Gyulának egyrészt, a riport-lapocskák munkatársainak másrészt, csupán azt kívánva tőlük, hagyják abba tevékenységüket. Ezt a kultúrcaapást bajosan heveri ki szegény hazánk.

AZ ERKÖLCSÖK TISZTASÁGA ELLEN

De a legszörnyűbb merénylet mégis csak az, amit erkölcsünk ellen akar intézni a fondorlatos német komédiás. Eltökélt szándéka, hogy a pesti Duna-korzó és a körúti kávéházak délutáni hölgyközönségéből mesés összegekkel kiemeli azokat, akik miatt nem is oly régen erkölcsrendelet kellett kiadni. Reinhardt tisztá-

ban van azzal, hogy mihelyt ezek a nőnemű elemek eltűnnek Budapestről, egyetlen idegen sem teszi be ide többé a lábát. Így lesz Reinhardt merényletéből gazdasági katasztrófa, aminek közeledését ölbetett kezekkel várja a kormány. Azért kiáltjuk: Quousque tandem?...

Dzsin

Stilszerű olvasmány

— Mit olvasol, Baby?
— Nagyszerű könyv! „Szerelmes matrózok, ha partraszállnak”.
— Hogy szabad neked ilyen könyvet olvasni?
— No hallod!... A matrózruha-rendelet óta?...

Nobiller Irén repülése

*Kingsboy*ból jelentik: *Nobiller* Irén, a kingsboyi színház divája nézeteltérésből kifolyólag távozni kényszerült a színpadról. Elkéseredésében elfogadta az Észak-sarki Jégkirály-Színház szerződését ajánlatot. *Kingsboy* színházi körökben felháborodva tárgyalják az esetet, hogy a színgazgatók közönye miatt egy ilyen kiváló színésznő a sarokra kerül.

Akinek már nem ujság...

— Maga nem volt a repülőnapon, Pocanek úr?
— Engem ez nem érdekel. Én már únom a repülést.
— Miért? Mi maga? Pilóta?
— Sokkal több: pénzbeszedő.

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— O Fedák Sári foglalkozzon teveled kimerítően o Naplójába!

— Épend akkor ledjen neked djo-morszükülésed, mikor o Rothermere lord fiát küllene önnepelni Boda-pesten!

— Oz utolsó ün-jilkossági hír, omít oz ojságok küzülnek, o te hymen-híred ledjen!

— Ledjen o te anjósod edj anya-színésznő és o Max Reinhardt sak-supán üt edjedül ne szerződtesse el innét!

— Ledjél te edj szenvedéljes táncos és mindennap táncoltasson meg tégedet oz adóhivotal!

— Érzékenyöljenek el oz emberek, mikor a te inzolvenciadrul olvasnak o lapokban!

— Sojnáljanak téged!

— Ne sojnáljanak téged!

— O Josephine Bakerrül josson eszedbe, hodj már edj év óta nem fő-rödtél!

— Interpelláljon o Petrovác képviselő oreság fülháborodva o hajadon lángyodrul!

Párosan szép az élet

Férj és feleség nagysietve csörtetnek a pályaudvarra, éppen akkor, amikor a vonat elindul.

— Látod, — dühöng a férj — ha nem piszmoztál volna annyit az öltözködéssel, most nem késtünk volna le.

— És ha te nem sürgetsz, hogy gyorsan öltözködjek, most nem kellene annyit várnunk a legközelebbi vonatra, — felel az asszony.

Hegedüs Lóránt kifüzetése

— Mért éppen Hegedüs Loránt kapta meg a publicisztikai Könyvjutalmat?

— Mert az Akadémia is azt tartja, hogy ő *könyvit* legtöbbet a publicisztikához.

— Mit gondol, Jani, mi a különbség köztem és Rothermere fia közt?
— Nem tudom, kérem.
— Az, hogy ő máma egy díszebédet evett, én pedig egy mész ebédet.

Herczeg Ferenc párizsi diadala után

A „Kék róka” előadása alkalmából megállapította a párizsi kritika, hogy a magyarok Keleteurópa franciái. Ha így van, mért akarnak még mindig a mi Kék rókánkról két bőrt lenyúzni?

*

Eszerint a franciák Nyugateurópa magyarjai? Lehet. De nekik csak egy Elzász-Lotharingiájuk volt, nekünk négy van.

*

Molnár Ferenc a „Hattyú”-val, Herczeg Ferenc a „Kék róka”-val vonult be Párizsba. Hát nincs igazuk az agrároknak, hogy Magyarország elsősorban az állattenyésztéséről híres!?

*

Direkt szerencse, hogy a temperamentumos Nagy Emil nem valamelyik párizsi lapnak a színikritikusa. Hogy mit írt volna Herczeg Ferenc darabjáról... (Tudniillik a színházi publikum Párizsban is nyíltan szavaz.)

*

Akadát olyan is, aki keveselte a „Kék róka” sikerét. Miért nem az „Ocskay brigadéros”-t adták elő Párizsban? Igaz is, mikor köztudomású, hogy a francia középiskolákban olyan behatóan tanítják a Rákóczi-korszak történetét... Vagy nem?

*

Milyen kár, hogy minálunk több a színházi eszkimó, mint a „Kék róka”!

*

Igazuk van a köztársasági franciáknak. Minek annyi főherceg? Elég egy Herczeg is!

A műkereskedő kirakatában néhány csinos festmény látható. Az egyiknek ez a címe: „Zivatar előtt”, a másiknak: „A megsejtett fájdalom”. És mindkettő fölött ez a cédula olvasható: „Nászajándéknak kiválóan alkalmas”.

— Az Akadémia publicisztikai nagydíját Hegedüs Loránt kapta.
— Na és?... Ettől még egészen jó vezércikkeket írhat.

Zsidó az Oceán fölött?

Azt jelenti egy newyorki távirat, hogy Thea Rasche német repülőnő Newyorkból Berlinbe készül. Ha sikerül ennek a Thea Rasche nevű pilótanőnek, reméljük, kisüti róla a szemfüles Egyenlőség, hogy Thea egy Rasche-kól leánya.

Hivatalnokok

— Egy hét óta nem jutok hozzá, hogy ujságot olvassak.
— Hogy-hogy?
— Rendesen a hivatalba viszem magammal, de most szabadságon vagyok és nem érek rá olvasni.

Egy kis különbség Amerika és Magyarország közt, —

amiről a kintjárt magyarok elfelejtettek beszámolni

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A KIRÁLY-színház egyik huszadrangú tagja feldúlt arccal jön ki az igazgatósági irodából.

— Mi baj? — kérdi a kollégája.
— Előleget kértem Lázártól és nem adott. De megbosszulom magam.
— Hogyan?
— Leszerződöm Reinhardthoz.

A FEDÁK—Sebestyén affér, úgy látszik, mégis csak elsimul. Sebestyén már megkezdte Fedákkal a békéltető sztárgyalásokat.

A YES-ben, a Magyar Színház újdonságában van egy nehéz szerep is. Ezt a szerepet, mint halljuk, stílszerűen Huszár Pufi játssza.

BAKER pörnyertes lett az egyik pesti mozissal szemben, mert beigazolta, hogy a mozis nem tudta teljesíteni azt a kikötést, hogy pesti felépéseihez egy struccot is szerződtesen. Amint látjuk, a fekete táncosnő struccpolitikája egészen eredményesnek bizonyult.

HONTHY Hannának nagy sikere van a „Szeretők iskolája”-ban. Könnyű neki, — mondta valaki a Belvárosi Színházban — száznegyven „Nászéjszaka” után már igazán rutinja lehet.

ÁBRIS rózsáját, a Fővárosi Operettszínház zsidótárgyú darabját csak június végéig játsszák Budapes-

ten. Akkor megkezdődik Siófokon a főszezon és oda viszik, mert a törzsközönség abban az időben ott tartózkodik.

KELLEMES estékben van része a „Pygmalion” közönségének: mindenkori Varsányi Irénre és Hegedüs Gyulára gondol.

SZENES Béla, a mi korán elhunyt drága kollégánk, egy vígjátékvázlatot hagyott hátra, amelyet a Vígszínház Nóti Károllyal, a tehetséges íróval fejeztetett be. Arra való tekintettel, hogy a darabnak csak az eleje volt meg s a végét Nóti írta, a színház ezt a címet akarja adni az újdonságnak: „A Nóti vége”.

A KÉK RÓKÁRÓL, *Herczeg Ferenc* ragyogó vígjátékáról, a párizsi siker után ítélve, megállapítható, hogy nemcsak a magyar közönségnek *kék*, hanem a franciának is.

A PÁRIZSI Opera Comique pesti vendégszínházának hírére Lázár Ödönnek, a Király Színház igazgatójának libabörözni kezdett a háta, mert attól tart, hogy az Opera Comique a még megmaradt táncos comique-jait is elszerződte.

SZEGEDEN *Lábass Juci* játssza az „Olympiá”-ban *Gombaszögi Frida* szerepét. Most már tudjuk, ki a nagy Gomba ellenlábassa.

Miért jött haza olyan hirtelen Fedák Sári?

Fedák Sári váratlanul betoppant Budapestre. Hirtelen hazaérkezésének oka, mint jól informált helyről értesülünk, az, hogy Rothermere lord fia Budapestre jött. Már pedig Fedák Sári nem tűrheti egy napig sem, hogy az újságok kizárólag Rothermere lord fiának személyével foglalkozzanak. Elvégre egy nyári operett szereposztási kérdése se kutya!

Egy kis pletykát, ah, Jankó, ne legyen oly fajankó!

— Kérem, parancsoljon. Van egy remek pletykám.

— Halljuk.

— Ismert fiatal művészünkhez a héten így szólt egy barátja:

— Mi az, te is benne vagy a Vörösmarty-gyilkosságban?

— Micsoda rossz tréfa ez? — felelte indignálódva a színész. — Honnan veszed ezt?

— Tegnap voltam egy matinén és a saját fülemmel hallottam, hogy három Vörösmarty-költeményt szavaltál.

— Úgy látszik, Max Reinhardt is nagy királypárti lehet.

— Miből gondold?

— Mert kizárólag a Király Színházból szerződötteti a tagjait.

Kedves Szerkesztő úr,

igaz-e, hogy Herczeg Ferenc „Kék róká”-jának párizsi sikere után az itthon rekedt szerzők is rókáztak — az irigységtől?

Titkos drámairók

Zsirkey János elnök: Mi az, hogy Herczeg Ferenc darabját előadták a párizsi Potinière-ben? Nekünk sokkal nagyobb sikerünk lesz a Pitianère-ben!

TÁVIRAT

Lázár Ödön

Budapest

Goromba táviratára válaszolva értesítem, hogy Vaály Ilonátisleszerződtem.

Max Reinhardt

A szerencsés Radnai

Az *Ezüstkules* premiérjén azt mondja az egyik operaházi habitué a másiknak:

— Szerencsés ember ez a Radnai.

— Miért?

— Na hallod, a többi direktor beadja a kulesot, ő meg előadja.

Az énekesnő és a zeneszerző

Az énekesnő Bécsbe szerződött egy orfeumhoz. Három számot kellett neki előadni, de csak kettővel volt megelégedve.

— Majd az én pesti zeneszerzőm-nél rendelék egyet — mondta és nyomban táviratot küldött Budapestre, ezzel a szöveggel:

„Küldjön nekem postafordultával egy fess kuplét. Ha jó, küldöm a csekket”.

A zeneszerző így felelt:

„Küldjön nekem postafordultával egy csekket. Ha jó, küldöm a kuplét”.

Táviratváltás

I.

Reinhardt, Berlin

Direktor vagyok, de fáj minden tagom.

Lázár Ödön

II.

Lázár Ödön, Budapest

Menjen Pöstyénbe!

Reinhardt

A tihanyi visszhangnál

Én: — Hogy áll a trianoni szerződés ügye, ha Rothermere lord előtt a vádlottak padján egy cseh ül?

A VISSZHANG: — ...csehül!

VÍGSZÍNHÁZ

Shaw Pygmalion

Gaál Franciska Rajnai Gábor
Gazsi Mariska Mály Gerő

Melyik magyar színésznek volt a legnagyobb sikere és miért?

A Borsszem Jankó humoros pályázata

A napokban meghitt bohémtársaság ült együtt az egyik klub sarokasztalánál. Valaki ezt a kérdést vette föl:

— Melyik magyar színésznek volt a legnagyobb sikere?

A társaság minden egyes tagja felelt a kérdésre. Az egyik ezt, a másik azt az ismert színészt nevezte meg.

Idáig persze nem volt mulatságos a dolog, inkább csak afféle ártatlan szórakozás. Ekkor Z. Molnár László így szólt:

— Nem elég, ha azt mondjátok, kinek volt a legnagyobb sikere és melyik darabban. Meg is kell okolni, hogy miért. Például mikor Gabányi Árpád, a nagy jellemszínész, egy vidéki város színpadán egy nyolcvan éves parasztot játszott, a városi tanács urai felszólították az igazgatót, hogy azonnal csapja el ezt a színészt, mert ilyen aggastyánra nincs szükség a színháznak, menjen nyugalom-

ba. *Gabányi Árpád akkor tizennyolc éves volt.* Ezt nevezem én sikernek. Vagy ott van a *Szigeti József* esete. Mikor először játszott a Nemzeti Színházban, felzúdult ellene a kritika. „Hiszen ez úgy beszél a színpadon, mint ahogy az életben beszél az ember!” — mondták. — Szigeti József volt az első természetes beszédű színész. Hogy abban a szavaló, kulisszahasogató korszakban ilyen kifogást emeltek ellene: ez a siker teje!

*

Ezek után a *Borsszem Jankó* közönségéhez fordulunk: írják meg nekünk, melyik színésznek volt a legnagyobb sikere. A megokolásban vegyék mintául Gabányi Árpád és Szigeti József esetét.

Június végéig kérjük a válaszokat. A legelméletesebb frások beküldői értékes jutalomban részesülnek.

Házi mulatságon

— Mért olyan nagy híve maga Klebelsbergnek, Irma?

— Mert az ő jóvoltából újra hordhatom a matróruhámat, mint tizenöt évvel ezelőtt.

Nagy Emil kontra Herczeg Ferenc

Parázs vita támadt a titkos szavazati jog körül *Herczeg Ferenc* és *Nagy Emil* között. Mikor azt olvastuk, hogy Nagy Emil milyen alázatosan hajt fejet *Herczeg Ferenc* írói nagysága előtt, eszünkbe jutott az a zsidó, aki hétrét görnyedve lépett be egy ismerősének az üzletébe.

— Mért teszed magadat olyan kicsinek, — mondta a barátja — hiszen nem vagy te olyan nagy!

Herczeg Ferenc is mondhatná:

— Mért tünteted fel magadat olyan kicsinek előttem, hiszen te nem vagy olyan Nagy, Emil!

Kis mese egy asszonyról, aki autót akart

És így szólt az asszony:

— Ha nem veszel nekem egy autót, elvállok tőled.

A férj nem vett neki autót.

Az asszony kegyetlen bosszút áll rajta.

Nem vált el tőle.

Évike jót tesz

— Na mondd meg, Évike, micsoda jót cselekedtél az elmúlt héten?

— Meglátogattam a gazdag néni-kémet.

— És mi jó van ebben?

— A néni ke úgy örül mindig, amikor elmegyek tőle.

„Hívják Pestre Benest, hadd pukkadjon meg!”

mondta *Rothermere* lord fia pesti nyilatkozatában

Esmond Harmsworth, *Rothermere* lord fia, a tiszteletére adott kétszázhuszonkettedik diszebed végén ezt mondta az ünnepségek egyik rendezőjének:

— Hívják az urak Budapestre Benest és adjanak az ő tiszteletére még egyszer annyi diszebedet, mint amennyit én kaptam, hadd pukkadjon meg — a sok evéstől.

Szerénység

Egy nagyon csunya férfi dicsekszik:

— Boldog vagyok, ma egész délután csókolóztam.

Valaki megjegyzi:

— Maga csakugyan igen boldog ember lehet, mert boldogok a kisigényűek.

— Miért, kérem? — kérdezi a csunya.

— Hogy olyan nővel tud csókolózni, aki tűri, hogy maga megcsókolja.

Udvarias szomszéd

Vastagh úr az első felvonás után későn tér vissza a nézőterre és pár pillanatig keresi a helyét, majd tétován kérdezi az egyik sor szélén ülő úrtól:

— Ön volt az, akinek az előbb a lábára léptem?

— Igen. Eltalálta!

— Köszönöm. Akkor ebben a sorban ülök.

Krónikás adoma

Valamikor Miskolcon esett meg ez a dolog. *Küry Klárát*, a népszerű primadonnát várták a miskolciak a vasúti állomásnál. Persze nem maradtak otthon a kollégium aranyifjai sem, hiszen nekik illik megadni a példát, hogyan kell lelkesedni a művészetért. Nem is vallott velük Miskolc szegény. Olyan éljent nem hallott még az állomás mellett gubbaszkodó kis pálinkásputik, még a lokomotív is prűszkölve visszahőkölt ijedtében. Mivel pedig az a dolog rendje, hogy ilyen hírességet ne holmi fiakkerecs ló döcögtesse be a városba, hát bizony elütötték a szegény lovak kezéről a nagy dicsőséget és a lelkes diák urak fogták be magukat a kocsiba. Úgy vitték nagy diadallal *Küry Klárát* a városba.

Egy diák a nagy tolongásban elvesztette pár keztyűjét. A menet után egy inasgyerek ugrált, — az találta meg. Felkapta a keztyűt és fennen lobogtatva szaladt a triumfus után, torka szakadtából kiabálva, hogy mindenki hallja:

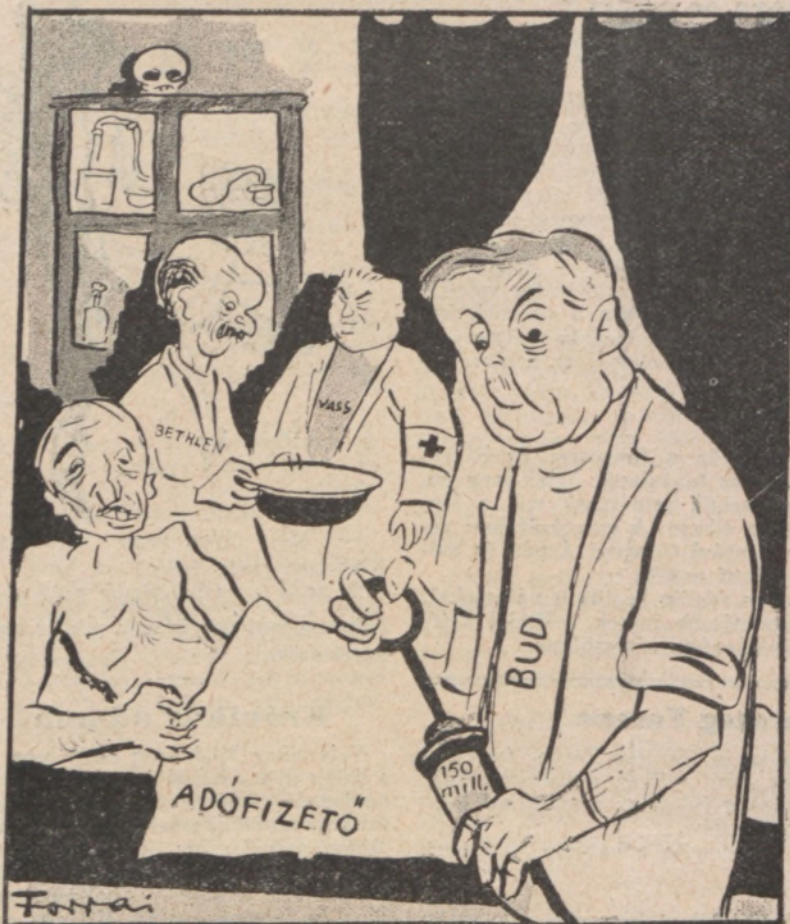
— Diák urak, diák urak, álljanak meg! Valamelyikük elvesztette a patkót!

Fővárosi Operettszínház

Ábris rózsája

Székely Lujza
Hegedűs
Kabos
Vágó
Rott Sándor
Kiss Ferenc
Forrai Rózsi
Czobor

Az utolsó oltás

Bud-Voronoff: Még egy próbát teszünk... Beadom neki ezt a hiteladagot... Ha ezt is visszafizeti az adópénztárba, akkor az Isten se segít rajta!

Sanyaró Vendel nyílt meghívása Rothermere lord fiához, Harmsworth képviselő úrhoz

Igen tisztelt Képviselő Úr! Olvasom az újságokban, hogy nemeslelkű édesatyja Budapestre küldte a magyar polgárság borzalmas helyzetének tanulmányozása végett. Azt is olvasom, hogy már összeállították az Ön tiszteletére rendezendő programot, amely az első ponttól az utolsóig díszlakomából áll. A magam részéről is alkalmazkodni óhajtok ehhez a szemléltető programhoz és hogy Képviselő Úrnak némi halvány fogalma legyen rólsunk, ezennel ünnepélyesen meghívom Önt szerény albérleti szobámba egy díszvacsorára. Biztosíthatom, hogy ez lesz Budapesten az egyetlen lakoma, amelyen Ön jóllakik — a kis-ántánt politikájával. Hódoló tisztelettel *Sanyaró Vendel*.

A kalauz jóslata

A villamoson anya és kislánya együtt utaznak. A kalauz megkérdezi:

- Gyermekjegyet is?
- Nem, — mondja a mama. — A kicsike még nincs négy éves.
- Hány éves vagy, kislány? — kérdezi most a kalauz a gyerektől.
- Négy leszek — hangzik a hátrazott válasz.
- Jó, hát ne tessen neki váltani jegyet, de ha tovább is így nő, akkor vagy hazug lesz vagy óriás.

A lányok matróz-uniformisa

életbelépett, de a pesti Duna-korzón még mindig több a matróna, mint a matróna.

MENÜ

A ROTHERMERE LORD FIÁNAK TISZTELETÉRE ADOTT DÍSZEBÉDEKEN
FEKETE LEVES (à la fascista)
BECSINÁLT (à la Benes)
KÉPVISELŐ-GERINC (özmódra)
KITÁPOSOTT BÉLSZÍN (à la Ellenzék)
TITULESCU-FELSÜLT
LÉBEN (UND LEBEN LASSEN)
SÜLT EGYSÉGES SZÓSSZAL
PETROVÁČ-FELFÚJT
MÁKOS PEIDLİ
CSEHPIMASZ
BUD-BUKTA
DIKTÁTORTA (à la Mussolini)
Finom gyümölcsök (à la Prága)

Amíg egy táncos-komikus eljut odáig...

Nagy hűhót csapott Halmai Tibor távugrása a Király Színház deszkáiról Max Reinhardt berlini színpadára. Lássuk csak, hogy is történt tulajdonképpen.

A lapok szerint így:

Max Reinhardt ügynökei kivetették hálójukat a budapesti táncos komikusokra. Mondanunk sem kell, hogy nemzeti szempontból milyen érzékeny veszteséget okoz ez a kalózkodás. Gewalt! A Király Színház igazgatója egészen belekopaszodott volna a gondokba, ha egy szál hajat felejtettek volna fején a primadonnák és a táncoskomikusok. Maga az elszereződött művész, Halmai Tibor, így adta elő az esetet:

— Már régóta kerülgetnek Reinhardt ügynökei. Én, mint erkölcsös ember, eleinte undorral néztem aljas kerítómunkájukat. Megszólalt bennem a magyar vér, amely szerint „itt élned-halnod kell”, még nyomorult kétszáz pengő fellépti díj árán is. De megszólalt bennem a nemzeti büszkeség is. Hallod-e, Tibor, — suttogta fülembe — rád vár a magasztos feladat, hogy a letiprott hazának barátokat és rajongókat szerezz. A te táncos-komikusod zsenid meg fogja hódítani a magyaroktól elhidegülő hatalmas német nemzetet, ne habozz hát, szegjél szerződést és hozz dicsőséget a magyar névre, ha már úgy töri érted a nyavalya azt a nimand Reinhardtot...

És ahogy megtörtént:

(Beszélgetés Halmai Tibor és Reinhardt egyik ügymökének barátja közt.)

— Nézze csak, maga jóbarátja annak az embernek, aki Reinhardt professzornak színészeket szokott felhajtani. Mondja meg neki, hogy most nagyon olcsón megkaphat.

— Hát nincs szerződésben a Király Színházzal?

— No hallja, majd éppen én lépek fel egy olyan vacak helyen! Lépjen fel a Rátkai Marci!

— Csakhogy nem tudom, van-e még betöltetlen szerep.

— Ki beszél itt szerepről? Írjanak bele néhány szót, tegyenek bele két táncot, azzal kész.

— Jó, megpróbálom, de figyelmeztetem, hogy Berlin drága város és abból a kis gázsiból nem tud megélni.

— No hallja, hát kinek néz engem? Itt van a zsebemben a nagy előleg, amit — a Király Színháztól kaptam.

Rothermere és Harmsworth

vagy:

egy kis magyarázat a falun

— Aztán mondja csak komám, hogy lehet ez?... Az édesapjának lord Rothermere a neve, a fiát meg Esmond Harmsworthnak hívják.

— Tudja, komám, ez azért van, mert a lord megtudta, hogy mink, botnyelvű magyarok, nem tudjuk kimondani az ű nevit, hát olyan nevet adott a fiának, amit könnyű kimondani.

Fedák Sári, a társszerző, nem enged mást a színpadra, csak Fedák Sárit

Borsszem Jankó: Az istenért, díva, mi történt megint?

Zsazsa: Hát mi történhetik egy Kukorica Jancsival? Kukoricáznak velem, de én majd bevezetem náluk a zabot: megtanítom őket zabot hegyezni. Elvégre agrár gyerek vagyok, vagy mi a frász!

Borsszem Jankó: Mondja, vezérprimadonna, milyen százalékban járult hozzá a Budai Színkör nyári, sőt „Régi nyári” újdonságának megírásához?

Zsazsa: Milyen százalékban? A rendes százalékban. A bruttó bevétel hatvan százalékában.

Borsszem Jankó: Hatvan?

Zsazsa: Noná — Miskolc!

Borsszem Jankó: Apropos: Miskolc. És mi van Sebestyénnel?

Zsazsa: Aki a Pester Lloydba írja azokat a szép kritikákat?

Borsszem Jankó: Nem, a színigazgatóval.

Zsazsa: Neki csak azt ízenem, amit Reinhardt Lázár Ödönnek: nem ismerem.

Borsszem Jankó: De hiszen egész szezonokat játszott végig nála!

Zsazsa: Honthy soit qui mal y pense! Különbösen is szeretném, ha már békén hanna az ilyen kérdésekkel.

Borsszem Jankó: Csak a maga érdekében ...

Zsazsa: Azt én magam szoktam megvédeni, kisöcsém. Legföljebb, ha olykor az unokaöcsém segít. Lásd Naplómban a „Feld Matyik és egyéb Sekszpirek” fejezetben.

Borsszem Jankó: Az egész ország türelmetlenül várja Díváságod döntését: föllép-e vagy nem lép föl a Budai Színkörben? Rothermere lord fia panaszos táviratot küldött, álmatlan éjszakái vannak Budapesten, mert szörnyen izgatja ez a dolog.

Zsazsa: Mindig tudtam, hogy cuki fiú az a Harmsworth... Be is fogom venni a Naplómba.

Borsszem Jankó: Hát föllép?

Zsazsa: Igen, Sebestyén ellen. Majd adok én neki pünkösdkor „hannukáznit”! Megmondtam azoknak a fiatalembereknek, akik társszerzőségről ábrándozva legépelték az én meséimet, hogy itt nem lesz játszva, csak a testemen keresztül. Na ja!

Borsszem Jankó: Szóval Művészönöséged eltiltja Honthyt a darabtól.

Zsazsa: Mi az, hogy szóval? Tettel. Megmutatom, hogy nem fogok úgy énekelni, ahogy ők fütyülnek. Aki engem ismer, az tudja, hogy nem tudok énekelni ...

Itt az interjú szerencsére véget ért. Jobb csattanót mi sem tudnánk kitálcálni.

Amitől a héten egész Pest gurult a nevetéstől

A Lipótvárosban nagy estét rendezett a bankigazgató felesége. A vendégek sorában volt egy szelidarcú apát is, akit nemrégiben helyeztek át egy pestmegyei faluból Budapestre.

Megindult a társalgás a szalonban. Egy orvos a hivatalbeli titoktartásról beszélt és néhány érdekes esetet mondott el, persze nevek nélkül, annak illusztrálására, milyen nagy bajt okozna az orvosi titok elárulása.

Most az apát vette át a szót:

— A papnak is nagyon kell vigyázni és a viláért sem szabad visszaélni a gyónás szentségével. Teszem azt, mikor itt Budapesten installáltak, az első hölgy, aki gyónásra jelentkezett nálam, bevallotta, hogy többször megcsalta a férjét ...

Negyedóra mulva egy harminchatévesnek látszó hölgy lép a szalonba, férje — egy vezérigazgató — kíséretében. Mikor meglátja az apátot, mosolyogva siet hozzá és így szól:

— Oh, főtisztelendő úr, sohasem felejttem el, hogy én voltam az első nő, akit Budapesten meggyóntatott.

Min dolgozott Bud János?...

A képviselőház keddi ülésén, a pénzügyi költségvetés tárgyalása közben Szilágyi Lajos képviselő az elnök féle kiáltott: „Hol van a pénzügyminiszter úr?” Jánossy Gábor adta meg a választ: „A pénzügyminiszter úr adókönyví- tésen dolgozik!” *Esztergályos* János erre így felelt: „Ez a hét legjobb vicce”.

Utánajártunk a dolognak, mért a hét legjobb vicce az, hogy Bud János a parlament ülése alatt adókönyvítésen dolgozott. A Ház egyik alkalmazottjától, aki a foiyosó egyik sarkában teljesít szolgálatot, tudtuk meg, hogy a pénzügyminiszter tényleg könnyíté- sen dolgozott, mikor őt Szilágyi reklamálta. Pár perc múlva az ülésterembe is lépett. Egészen megkönnyebbülten.

Rothermere lord fia a Hortobágyon

M. Esmond Harmsworth, Magyarország kitünő barátja, a hortobágyi pusztán hosszasan gyönyörködött a délibábnan, majd így szólt: „Igazán kár, hogy ez a délibáb nem jelenik meg annyi példányban, mint a *Daily Mail*!”

Harmsworth-Hamlet töprengése

a 168-ik díszebéd előtt:

— ENNI VAGY NEM ENNI?

A rádió-klubban

— Hallottad? Csepelen új adóállomást létesítenek.

— Képzelem, mit fog megint kapni szegény Bud János Fábiántól!

Előzékeny kiszolgálás

— Hallja, pincér, ez a ramsteak olyan kemény, mint a csizmatalp. Még a kés se fogja.

— Rögtön hozok egy baltát, nagyságos úr.

Bliccelők

Két gyanus alak a kávéházban.

— Mondd, nem fizetnénk már? — kérdezi az egyik.

— Persze, hogy nem fizetnénk, ha a főpincér nem ügyelne ránk, — felel keserűen a másik.

Csendélet

Férj: Persze, most te biztosan azt gondold rólam, hogy tökéletesen hülye vagyok.

Feleség: Nincs tökéletes ember a világon.

Képrejtvény

A múlt számban közölt rébusz megfejtése: „Porcellán”. Könyvjutalmat dr. Szemző István ügyvéd (Szarvas) kap.

Egészen precíz

— Mi a deficit, Samuka?

— Deficit az, amiye az embernek akkor van, amikor már nincs semmije.

Egy hölgy izgatottan állít be egy fegyverüzletbe:

— Kérek egy revolvert a férjem részére.

— Szabad tudnom, milyen gyártmányt óhajt a kedves férje?

— Azt hiszem, neki egészen mindegy, hiszen azt se tudja, hogy le akarom löni.

Pesti zenés kávéházba viszik az ideget. Vacsora után jön a cigány a tányérral. A mi idegenünk nézi, nézi a füstös muzsikust, azután vidáman nyul a cigány tányérja felé. Leemeli onnan a csalétekül odahelyezett bankjegyet, zsebreszti és jókedvűen szól oda társaságához:

— Ez egy ország! Az ember eszik, iszik, mulat és a végén még pénzt hordanak körül mindenkinek.

A Magyar Cukoripar Részvénytársaság közgyűlése az osztalékot 10 pengőben állapította meg, mely e hónap 14-től kerül kifizetésre.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti előregedést és az ütőérelmeszedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrát az Elektromágneses Gyógyintézetben (VI, Vilma királynő út 11.)

Tavaszi kashakelmék, foulardselyem újdonságok, crepe de chinek georgettek, divatkesztyűk, selyemharisnyák, csipke- és szalagkülönlegességek

legszebb választékban, legolcsóbban

KLEIN ANTAL

divatnagyrúházában

Király ucca 53

(Akácfa ucca sarok)

Ezt a jelvényt

hordják majd a MOVE dobucai tagjai.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Sokan. Miért tölünk kérünk számon, hogy egyes kávéházak — alighanem a főváros periferiáin és kisebb városokban — nem tartják rendszeresen a Borsszem Jankót, hanem csak elvétve, példányonként vásárolják? A közönségnek kell reklamálni a lapot és ha a kávé vagy a vendéglős többször hallja a sürgetést, előfizet a lapra. A főváros jobb és forgalmasabb kávéházaiban mindenütt ott van a B. J., — ha nincs, annak két oka lehet: 1. kézen-közön eltűnik, 2. csak egy példányt járatnak és ez mindig „kézben van”. Külföldön a nagyobb etablissement-ok öt-tíz példányt tartanak az olyan olvasott lapból, mint nálunk a B. J. Budapesten túri a közönség (sok minden egyebet is eltűri!), hogy úgyszólván ronggyá tépetten nyomják kezébe az egyetlen példányt. Ismételjük, ezen a balkáni ízű mizérián csak a közönség segíthet. Joga van hozzá — a pénzéért. — Sz—i E—ő. Gyöngécse humor, bár a verselés elég ügyes. A rímek kedvéért azonban nem szabad feláldozni az értelmet. Próbálkozzék más témákkal is. — Reinhardt (*Berlin*). Parancsol tavaszi költséket elszerződtetni? Vagóntételekben szállíthatunk. — Szfinksz. Hosszabb lélegzetű karcolatba sok apró ötletet kell belevinni az alapötleten kívül. Mért nem küld aktualitásokat? — Több levélről a jövő számban.

Weekend a kültelken

vagy: a csarlsztonozó házaspár

ARANYKÖPÉSEK

Leghamarabb azt a férfit fogja meg a nő, aki fut előle.

Ellenségeink megbecsülése önmagunknak is juttat egy kis becsületet.

Minek kell annyi pénz a nőknek? Hiszen nem kell nekik egy fillért se adni nőkre!

Karádi Emil

A pesti vámnál

Egy dunántúli földművesgazda a fővárosba igyekezett. Rosszat álmódott az éjjel katonafiáról, hát azt megy meglátogatni. Az asszony telerakta a tarisznyáját mindenféle jó hazával, persze bor sem hiányzott. Azután gőzösre ült az öreg, aggodalommal szívében. Kelenföldön szállt ki a vonatból és elhelyezkedett a villamson. Mikor a vámhöz értek, belépett a kocsi belsejébe a finánc:

— Mi van az üvegben, atyafi?

— Bor. Viszem a katonafiának.

— Ez kétliteres üveg. Csak másfél literrel lehet bevenni. Ezután vámot fizet.

— Nem fűzetek én. Megfűzettem a helyemet, ehun a bilét. Többet nem fűzetek...

— Fizetni kell, szálljon le.

— Nem én...

A finánc veszedelemben látta forogni az auktoritást, kifelé indult, hogy segítséget hozzon. De alig fordult meg, a gazda villámgyorsan fölhajtotta a boros üveget s addig le sem vette a szájáról, amíg egy félliterre való bor le nem hömpölygött a torkán.

— No, — szolt nagy lélegzetet véve — most már nem több másfél liter-nél! Ugy-e, hogy nem fűzetek?...

Tavasz ébredése

— Mondja, Lilike, maga is híve a matrözruha-rendeletnek?

— Igen. Matrözruhában könnyebben tud úszni az ember a boldogságtan.

Parlamentári Opera

EZÜST (ADÓ-) KULCS

Bud János balletje

Táncoltatja

az adóalanyokkal

Állandó kritikus:

Fábián Béla

Záradékul nagy látványosság:
„Az adóalany beadja az ezüstkulcsot”

A gyűjtőnév

A „gyűjtőnév” fogalmát magyarázza a tanító a negyedik elemiben.

— Gyűjtőnév alatt az olyan szót értjük, amely több személyt vagy tárgyat foglal össze. Például: csoport, közönség... Na, ki tud mondani egy gyűjtőnevet?

Samuka feláll:

— Családi kádfürdő.

Rothermere lord fiának elismerő nyilatkozata a budapesti lakásviszonyokról

A Budapesten időző Esmond Harmsworth, Rothermere lord fia, a 135-ik díszebéd után kijelentette, hogy ügylátszik tévesek a rossz pesti lakásviszonyokról szerzett információi, mert saját tapasztalata szerint jóllakni sehol a világon úgy nem lehet, mint Pesten.

Borsszem Jankó tárcája

Asszonyok a túlvilágon

(Szin: a túlvilág egyik előkelő divatszalonja. Jobb hely lehet, mert a Tejúton autózó túlvilági hölgyek mind megállítják itt néhány órára autójukat, hogy körülnézzenek egy kicsit a divatszalonban, megtekinteni a legújabb modelleket. Idő: este 7 óra.)

SZÖKE NŐ (éppen egy új kalapot próbál): Jól áll?

BARNA NŐ: Úgy néz ki benne, drágám, mint egy angyal.

SZÖKE (nézegeti magát a tükörben): Milyen kár, hogy a férjem nem láthat benne.

BARNA (részvétellel): A kegyed férje még él?

SZÖKE (sóhajtván): Sajnos. Még hozzá milyen jól él a szemtelen! Amióta meghaltam, alig lehet ráismerni. Azelőtt alig, hogy lefeküdtünk, már aludt. Mostanában meg egész éjszakákat átlumpol. Most már nem álmos.

BARNA: Szoktak találkozni?

SZÖKE: Néha éjszaka meglátogatom, de nagyon ritkán találkozom vele. Multkor is vártam rá egészen tizenkettőig, de nem jött haza a gazember. Egy szerencséje volt, hogy tizenkettőkor lejárt az időm és mikor

a kakas megszólalt, vissza kellett jönnöm. Különben kapott volna tőlem.

BARNA: Ma is meglátogatja?

SZÖKE: Hogyne. Megmutatom neki az új kalapomat. Képelem, hogy fog örülni neki.

BARNA: Nagyszerű férj lehetett, ha tud örülni az ilyesminek.

SZÖKE: Legyen nyugodt, amíg élttem, nem örült neki, csak most.

BARNA: Hogyan, azóta úgy megváltozott?

SZÖKE: Dehogyan változott meg, hanem most, ha egy új kalapom van, az nem kerül egy krajcárjába se.

BARNA: Akár csak az én férjem. Az is pont ilyen volt. Ez a gyalázatos tulajdonsága vitt a sírba.

SZÖKE: Hogy-hogy?

BARNA: Úgy, hogy egyízben, mikor azt mondtam neki, hogy a guta megűt, ha nem lesz egy olyan perzsabundám, mint a Palántaynének, vállat vont és elkezdett füttyörészni.

SZÖKE: És maga mit szolt erre a szemtelenségre?

BARNA: Sajnos, már nem tudtam szólni semmit, mert a következő percben tényleg megűtött a guta.

SZÖKE: S azóta nem is találkoztak?

BARNA: Hogy találkoztunk volna, hiszen mondtam, hogy még életben van.

SZÖKE: Na és maga nem szokta meglátogatni?

BARNA: Van eszemben. Örülök, hogy nem látom. Különben is, ha már látogatába megyek a földre, akkor nem a férjemet fogom meglátogatni.

SZÖKE: Hanem?

BARNA: Egy doktor Halász nevű orvost. Életemben is őt szoktam meglátogatni.

KOROSABB HÖLGY (odalép a két nőhöz és megkérdezi): Szabadna tudnom, hölgyeim, hány óra van?

SZÖKE: Félnyolc.

KOROSABB HÖLGY: Na, akkor sietnem kell, mert még elkések.

SZÖKE: Szintén a földre készül, asszonyom?

KOROSABB HÖLGY: Igen, látogatába megyek. Ez a mindenesti szórakozásom.

BARNA: És hol szórakozik, asszonyom, ha szabad érdeklődnöm?

KOROSABB HÖLGY: Egy férfinél.

SZÖKE (megütközve): Férfinél?

BARNA (megütközve): Férfinél?

KOROSABB HÖLGY: Igen. Leülök az ágya szélére és addig nézem, amíg föl nem ébred.

BARNA: Ha nem vagyok indiszkrét, kije volt önnek az a férfi, asszonyom? (Tapintatosan.) A férje? (Gyengéden.) A fia?

KOROSABB HÖLGY (undorral): A vejem.

HESZ FERENC

Molnár Jenő kéfái

A beteget nem szabad izgatni

A rendes keddesti bridge-parti, amelynek őt asszony volt a tagja (mert egy pójtjátékosról mindig gondoskodni kellett) éppen meg akart alakulni, mikor Hedvig megkérdezte:

— Na és Karolin?... Hol van Karolin?...

— Hát nem tudod? — felelte Irma.
— Megoperálták!

— Rettenetes... Azt a kis, gyöngy teremtetést... És sikerült?

— Nagyszerűen! Tegnap meglátogattam. Nagyon kimerült szegényke az altatás meg a vérvesztés miatt. És az idegei sem a legjobbak.

— És biztosan sok látogatója van, — jegyezte meg Hedvig. — Hát én holnap kimegyek hozzá és megmondom mindenkinek a szanatóriumban, hogy ne engedjenek hozzá látogatókat. Magamról tudom, hogy megviseli a sok vizitálás az embert! A beteget nem szabad izgatni.

Az asszonyok helyeselték, aztán mindenki bement a maga kártyáját, de meglehetősen vontatottan, kedvetlenül folyt a játék. Folyton Karolin esetére tért vissza a beszélgetés. Hogy milyen kimerült, hogy nehéz szédülései vannak, hogy kímélni kell és megfogadták, hogy csak egy percre kukkantanak be a betegszobába, nehogy felizgassák a hosszú látogatással és a sok beszéddel. Hedvig erősködött a legjobban:

— Majd én... holnap korán délelőtt kimegyek és Karolinnak is megmagyarázom a dolgot. A saját érdekében... hogy mielőbb felgyógyuljon. Mert a beteget nem szabad izgatni.

Másnap megjelent Hedvig a szanatóriumban. Alig tudta visszatartani a könnyeit, mikor legdrágább barátnőjét a hófehér ágyon sápadt arcú, vértelen ajakkal feküdni látta. A nagybeteg bágyadtan nyujtotta lesoványodott kezét. Hedvig a paplanra tett egy csomó gyöngyvirágot, majd remegő hangon szólalt meg:

— Édes drága kis Karolinkám... bocsáss meg, hogy eddig nem jöttem ki hozzád, de képzeld csak, tegnap estig nem tudtam semmit, pedig az Irma megtelefonálhatta volna, hiszen tudod, én otthonlő vagyok, de nem telefonált a haszontalan és mondhatnám: véletlenül tudtam meg, hogy beteg vagy, hogy hirtelen meg kellett operálni és egészen odavoltam a meglepetéstől és a szomorúságtól, de most már nyugodtabb vagyok, mert látom, hogy szerencsésen sikerült a műtét és biztos, hogy néhány nap múlva kutyabajod, mert tudod, ez így szokott lenni, az ember azt hiszi, hogy

nem tudja elviselni, pedig elviseli, ilyen a természet, csak az a fontos, édes szívcském, hogy ne nyugtalanodj, ne gondold semmire, csak arra, hogy meg akarsz gyógyulni, az akarat mindennél fontosabb, autósüszegésztővel dolgozzál, ha másképp nem megy, meglátod, ez fölér egy jó professzorral, csak arra vigyázz, hogy ne terheld meg a fejecskédet, hiszen most nincs úgy táplálva a szervezet, mint mikor egészséges vagy és kevesebb vér van a fejedben, ezért hamarabb is elfáradsz, ha gondolkodol vagy ha figyelsz és ép ezért mondtam tegnap este az asszonyoknak bridge közben, hogy direkt elsőnek jövök ki hozzád és nagyon rábeszéllek, hogy ne engedd meg a hosszú látogatásokat, már a személyzetnek is szoltam, a kezelőorvosodnak is telefonáltam,

aki különben jó ismerősöm, mert tudod, sokat udvarolt a Tercsi tantimnak, annak a kedves, szőke asszonynak, no nem igazán szőke, Hennával festeti a haját, de olyan jól áll neki, direkt tizenöt évvel fiatalítja meg, már magam is gondoltam rá, hogy hennáztatom a hajam, de a Viki azt mondja, kár lenne a szép barna színért, biztosan rozsdavörös lesz, szóval csak azt akarom a lelkedre kötni, hogy ne erőltess meg az agyacs-kádat, semmi másnak ne szenteld a figyelmedet, csak a saját egészségednek, ez most a legelső és utasíts el mindenkit, aki itt ül a nyakadon és órák hosszat mindenféle ostobaságokat fecseg össze, mert mit érdekelnek most téged az élet apró csacsiságai, na, nem igaz, szívem, mikor itt fekszel felvágott hassal és viaszfehéren, persze, intelligencia kell ezt felogni és alkalmazkodni, de hát azért fizeti az urad a szanatóriumot, hogy szigorúan tiltsa el az ilyen érzéketlen és tapintatlan látogatókat és igazán örülök, hogy itt van az ápolónő, legálább megmondom neki is, hogy ezt a beteg érdeke kívánja így, a beteget nem szabad izgatni mindenféle külső témával, szigorúan csak magával

foglalkozzon, mert még egy megoperált oroszlán se bírja ki azt a rengeteg látogatót az őserdőben, hát még egy ilyen finom, törékeny teremtes, mint te, édes Karolinkám, akáresak magamat látnám, mikor a házasságom második évében beteg lettem, tudod, éppen Taorminában voltam az urammal és az új krepzsorzsettet akartam fölvenni a szobámban, mikor belém nyilallott és még ezer szerencse, hogy az uram türethetően beszél olaszul, mert meg tudta értetni a doktorral, hogy egy gyermekkorai betegsémem újult ki, de hál isten hamar kihevertem, amit annak tulajdonított Pesten a professzor, hogy az idegeim jól ki voltak vasalva a négyhetes olaszországi pihenés alatt, nem úgy, mint nálad, drága szívcském, akit a társaság kellős közepéből, mondhatnám a csatatérről hoztak ide a szanatóriumba, ahol visszakapod az egészségedet, ne félj, csak fogadd meg, amit mondtam és ne engedj magához látogatókat, akik telebeszélnek a fejedet és felizgatnak, mert praxisból tudom, hogy a beteget kímélni kell és én is megyek már... de nini, te a 33-as szobában fekszel... érdekes... ebben a szobában, ebben az ágyban halt meg három hónappal ezelőtt a Berta néni...

Karolin feje lehanyatlott a magasra polcolt párnáról. Elájult. Az ápolónő rohant az orvosért.

Hedvig részvételt nézett szenvedő barátnőjére s miközben zsebkezdőjével törölgette a szemét, lábujjhegyen kiment a szobából. A folyosón várta a fejleményeket.

Az orvosnak ötpercenyi munkájába telt, míg a beteget eszméletre térítette. Mikor kijött, Hedvig odalépett hozzá.

— Ugy-e, nincs komolyabb baj, doktor úr? — aggodalmaskodott.

— Nincs, kérem. A betegnek nagyon legyöngültek az idegei.

— Én is ezt mondom mindig — csattant fel Hedvig. — Az idegei, az idegei... És akkor jön az a sok látogató és felizgatja a beteget. Rémes, igazán rémes!

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:

GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:

BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.

IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL;
VI. MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 238-24.

NYOMATOTT

BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII. RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Égész évre 20 pengő — fillér
Félévre 10 pengő 50 fillér
Negyedévre 5 pengő 50 fillér

A fagyosszentek látogatásának hatása Pesten

Pongrác, Szervác, Bonifác, a három illusztris fagyosszent a héten, mint tudjuk, látogatásával tisztelte meg fővárosunkat. A vizit hatását az alábbiakban ismertetjük:

1. A színházakban, a fagyosszentek itt tartózkodásának idején, csupa fagyosan viselkedő „skót” ült.
2. A hadikölcsöntulajdonosok minden reménye lefagyott.
3. A pesti nők fogyókúra helyett fagyókúrát használtak.
4. A parlamenti viták nívója a fagypontra alá süllyedt.
5. Az öngyilkosvédelmi rendelet a Rókus jegén tartózkodó öngyilkosokat abszolút hidegen hagyta.
6. Petrovác Baker-ellenes kijelentéseit már mindenki hűvösen fogadta.
7. Bud János adópolitikája iránt senki sem tudott fölmelegedni.
8. A nagy hidegre való tekintettel a magántisztviselők egyetlen pohár pezsgőt sem ittak.
9. A háziurak hideg nyugalommal szemlélték a májusi lakkbértől még mindig izzadó lakók verejtékezését.
10. Számos menyasszonyjelölt reménye lefagyott és a jegyospárokból jegyospárok lettek. (—sz)

Állatkertben

Samuka már egy óra óta nyaggatja a mamáját, hogy vegyen neki egy zebrát.

— Micsoda beszéd ez! — ripakodik rá az anyja. — Először is a zebra nagyon sokba kerül, másodszer folyton etetni kell és az is nagyon drága.
— De ugyan, mama! — nyafog Samuka. — Nem láttad, hogy ki van írva a zebra kerítésén: „Az állatok etetése tilos”.

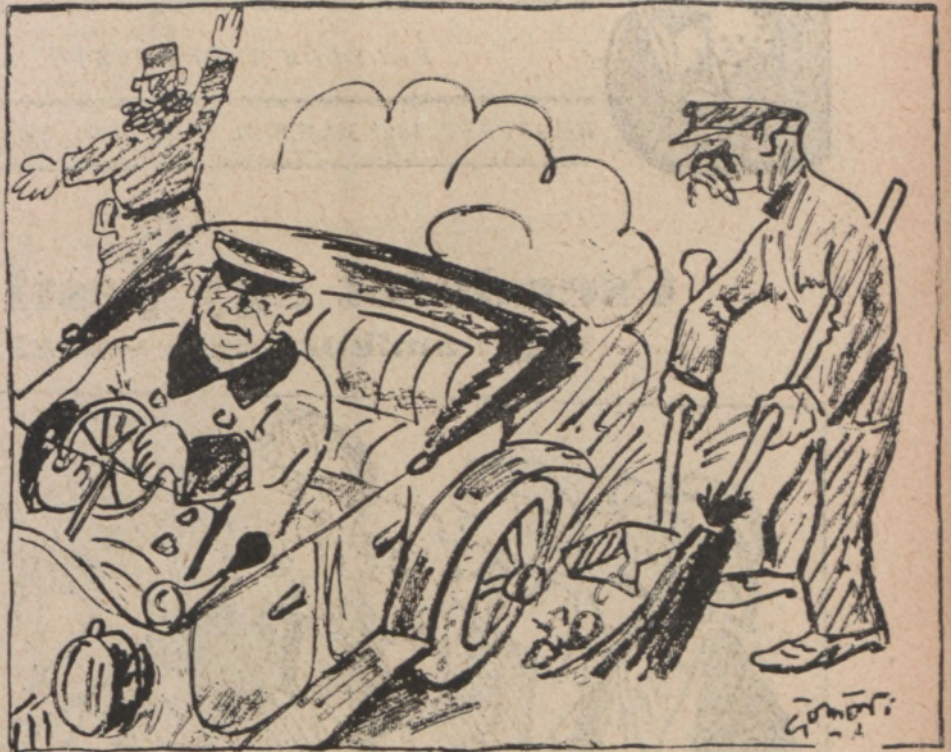
A Borsszem Jankó legközelebbi száma június 1-én jelenik meg.

„Minden más szer — talán
Biztos csak a S A L A N”

Csak az a nő lehet egészséges, aki naponta használja a

SALAN
tökéletes fertőtlenítő háziszert

A Váci uccában

A sofőr (hátraszól): Mit söpörget itt utánam? Hiszen ez Lancia, nem pedig Citroen...

Megsértődtek a fagyos szentek

A közelmúltban Pesten tartózkodó fagyosszentek, Pongrác, Szervác és Bonifác urak, mint értesülünk, sértegetően távoztak a fővárosból, mert igen hűvösnek találták a fogadtatást.

Két távirat

I.

FEDÁK SÁRI
EURÓPA

JÖJJÖN MÁR HAZA ALÁ-
IRNI A SZERZŐDÉST, MERT
BECSÜLETSZAVAMRA EGÉSZ
PEST ODA VAN.

SEBESTYÉN

II.

GÉZA
BUDAPEST

NEM ODA BUDA!

ZSAZSA

Angolbarátság

Beszélgetés az Andrássy úti divatüzletben.

— Hallotta, Komlós úr?... Rothermere lord fiának megmutatták azokat a magyar cikkeket, amelyek róla szóltak.

— Ha az én üzletembe jön M. Harmsworth, én angol cikkeket is tudnék neki mutatni.

Román fegyház-idill

Kedves Borsszem Jankó! A korrupció nem kímélte meg a romániai fegyházakat sem. A rabok kosztja körül dül különösen a panama. Az egyik „regát”-beli fegyintézetbe váratlanul betoppan a kormány küldöttje, de inkognitó marad, hogy ne vezethessék félre. Az egyik politikai fegyenc gazdag rokonának adja ki magát. A gondnok persze rendkívül előzékeny a jó borral való reményében.

— Mondja csak, hány lakója van a fegyháznak? — kérdezi.

— Ötszázhuszonkettő.

— A fegyház tisztviselőit is beleszámítva?

— Nem. Azok még szabadon járnak-kelnek.

— Rémes idők!
— De még milyenek! Tegnap ezer pengőt vesztettem.
— Hogyan?
— Ezer pengőt akartam kölcsönkérni és seholse kaptam.

A kereskedelmi utazó

Huszonöt esztendő óta ugyanabba a vidéki hotelbe száll egy fővárosi kereskedelmi utazó, aki ez idő alatt sohasem volt megelégedve a szobával és a kiszolgálással. A szállótulajdonos udvariasan mondja neki:

— Kedves Rosenzweig úr, a jubileum alkalmából engedje meg, hogy egy csekélységgel megajándékozzam. Szólt és átnyújtott egy díszesen be kötött — üres panaszkönyvet.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁJUS 20. * 15. (3090.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Csendélet egy pesti üzletben vagy: amikor végre valaki bemegy...

— Parancsol uraságod? ...
— A főnök urat keresem. Forgalmi adó-ellenőr vagyok.

A „Moulin rouge“-ban

A férfi: Én csak a fekete táncosnőket szeretem...

A nő: Menjen már! A sötétben minden fehér fekete.

A pesti honleány

— Milyen kár, hogy ez a fess Harmsworth már nős. Ami engem illet, kész örömmel feláldoznám érte a területi integritásomat.

„Bakfis-nap“

Két tizenhatéves leány találkozik.
— Ott leszel a bakfis-napon? — kérdezi Mancika.

— Sajnos, nem mehetek el, pedig volt egy jegyem, de azzal a mama fog elmenni.

L A P Z Á R T A:

A rendőrség megtisztítja a fővárost a jótékonyági hiénáktól

A napilapokban ilyen címen megjelent hírekkel kapcsolatban több milliómos nyilatkozatot küldött be hozzánk, amelyben tiltakoznak az ellen, mintha az újságközlemények róluk szólnának. Mi — úgymond — már csak azért sem lehetünk a jótékonyság hiénái, mert mi világeletünkben távoltartottuk magunkat minden jótékonyágtól.

— Miért tiszteletbeli és miért nem rendes tagul választották az akadémikusok Bethlen István grófot?

— Mert ezzel is demonstrálni akarják, hogy ők milyen tiszteletben tartják a mindenkori miniszterelnököt.